

BOSHILDE & HET WITTE PAARD, een verhaal van hoop voor Lappersfortbos? beste beschermers van bos, natuur en democratie met sympathie voor www.ggf.be

Omdat wij bang zijn dat de Friese Ruiters van de Apocalyps straks komen - naar het bos dat wij integraal beschermen - stellen wij een hoopvoller sprookje voor. Dat van Boshilde en het witte paard. Wij zijn als bosbeweging van hoop en licht het witte paard, de bosminister kan voor onze sterke rug kiezen en wij dragen haar naar de oevers van het bosbehoud. Als de keuze toch wordt kappen in het Lappersfortbos, dan staan wij klaar voor de Friese ruiters van de Apocalyps. Op deze donkeroranje dag des oordeels zal blijken dat kappen in bestaande bossen dood- en erfzonde is. Vandaag is Earthday www.earthday.org en we hopen dat onze bosminister kiest voor de hoop en niet voor het compromis van de machtige heren van beton. In een lezersbrief aan De Standaard reageerden we op Hilde in wonderland. Wij zouden graag thee drinken met Hilde, Mathilde en Alice en met hen spreken. Om de boshoop een gezicht te geven en het te hebben over de zonevreemde bossen en hun redding en over een poëziebord voor onze dode dichters. Hierna duurzame scenario met dank aan oorspronkelijk verhaal: Maarten & het witte paard. Onze bosqueeste in het Sherwood van Brugge wil niet in een slagveld eindigen. We hebben alvast zondag de bosvrede aan de overheid verklaard en een steen verlegd in een bos op aarde. Geen bussenstelplaats, maar ook geen kantoren in hut bos! Tenzij we Brugge uitroepen tot culturele hoofdstad van cynisme & verstarring. Lees de bijlages & kies voor Poëziebos. Op onze site vind je ook een wolvensprookje uit 2002 en een verhaal uit 1971 van Pluk van de Petteflet die een torteltuin wou redden. Gevaarlijk kinderboek van Annie M.G. Schmidt.

Boshilde en het witte paard

waarom moet ik slapen gaan
buiten is het nu zo licht
zie ik de sterren en de maan
met m'n ogen dicht
waarom
waarom
waar komt het licht vandaan

hilde hilde
hoor je de klok slaan
nu moet je opstaan
dit is het teken voor jou
hilde heb je gekeken
kom want ik reken op jou

kom en stel me geen vragen
want ik zal je dragen
naar wat je weten wou

hoor ik een stem wie roept mijn naam
is het de wind die om mij lacht
zie ik een schaduw bij het raam
is het dag of nacht

hilde
ik ben het witte paard
en ik wacht
hilde de nacht duurt niet lang

hilde kom
wacht nog even
hilde
ik kom wacht nog even
hilde kom en ga mee

vlug uit de veren
denk niet om je kleren
dit is het uur waarop alles kan
nu naar beneden
zacht op de treden
de deur piept een beetje daar schrik je van

maar eenmaal buiten
is alles vergeten
alles is wit en je paardje staat voor
je rent door de laan en
dan streel je z'n manen
je zucht en je zegt in z'n oor

wil jij me verder dragen
dan zal ik niets meer vragen
want ik moet gaan tot waar het licht begint
maar ik ben bang voor alle regen en wind
en wat ik aan het einde vind

ik ben bang voor de stilte
de stilte woont in je hart
hard waaien de winden
de winden zijn je vrienden
vrienden moet ik vinden
draag me m'n vriend
ik draag je m'n vriend

ik zie de wolken breken
ik hoor de bomen spreken
een vreemde taal die ik niet kan verstaan
fluisterende raadsels en een grijnzende maan
wie weet hoe ver ik nog moet gaan

hilde klom op de rug van het paard
en hield haar vast aan haar glanzende manen
en zacht als de wolken was haar vacht
ze zwaaide blij met haar zilveren staart
en zonder woorden verdwenen ze samen
in de duistere sluier van de nacht

de weg liep steil door hoge wouden
stille rivieren en huilende heuvels
totdat ze kwamen bij een poort
waar drie verschillende wegen begonnen
één naar het land van de zwevende rook
één naar het sprookjespark vol waterfonteinen
en één die niemand ooit gegaan was
en hilde wist
welke zij gaan moest

ze liepen verder alsmaar verder
tot zij een grote paddestoel zag staan
het was de troon van de pad plutonius
hilde deed haar verhaal
en vroeg hem
waar komt het licht vandaan

jouw vraag ligt niet op mijn terrein
ik zit op mijn gat en ik ben waakzaam
ik ben maar een pad en al te kwaakzaam

kan ik niet zijn
dus hou je kaken op mekaar
dan hoor je hoe een vogel zingt
zo kun je groeien naar de ene
de ene die alles omringt
die alles is

ik ben verkikkerd op mijn stoel
dat is een makkelijk gezichtspunt
maar ik zie van hieruit wel een lichtpunt
voor je doel
ik zal je wijzen naar merlijn
die de mensen met z'n vuur verwarmt
zo kun je groeien naar de ene
de ene die alles omarmt
die alles is

het is een smalle weg
langs het ravijn
kijk niet om - doe wat ik zeg
en nu zal altijd zijn
steeds dichterbij wordt het bos
het dragen doet me pijn
hou je vast - laat alles los
en luister naar merlijn

en na een lange reis vol gevaren
zagen ze al van ver het licht
en toen wisten ze dat ze er waren
hilde kneep haar ogen dicht
omdat merlijn een mantel droeg
van sterren zon en maan
maar de tovenaars lachte toen hilde vroeg
waar komt het licht vandaan

vraag niet teveel jonge vriendin
want ik speel hier met vuur
en ik kan je niet alles laten zien
want de stroom is zo duur aan 't worden
maar ik heb fluorescerende borden
rookbommen en lichtsignalen

en een ouwe olielamp in de schuur

ik ben al veel te oud m'n vriendin
en niet zo sterk als de zon
maar m'n voetzoekers brengen
m'n keukenmeiden zonder pardon
aan 't gillen
ze zoeken zowel voeten als billen
dan heb ik ook nog een hele verzameling
luciferdoosjes waarmee ik begon

ik ben niet de schepper jonge vriendin
ik ben alleen maar een makelaar
want als god zegt: er zij licht
kan ik nergens de schakelaar vinden
ik ben eenoog in het land der blinden
vuurvreter en goochelaar
noem me hoe je ook wilt - alles is waar

weg van merlijn
met handen vol sterren
trokken ze verder
door 't donkere woud
overall stemmen
en dwalende lichten
met dode gezichten
en hilde werd koud
en moe
en zij wilde naar huis toe

maar het paardje ging door
dacht niet aan zichzelf
en hij volgde het spoor
tot het huis van elvira de elf

dit is het huis waar vrede woont
warm je aan mijn vuur
slaap onder mijn regenboog
slaap zonder tijd zonder uur

neem een beker elfenwijn

want het is nog ver
en om steeds jezelf te zijn
hilde geef ik je mijn ster

afscheid is een nieuw begin
ik wens je moed en kracht
zoek nu naar mijn koningin
ze woont in het land van de nacht

langs de vlerk van de vleermuis
door regen en donder
waar iedere dromer verdwaalt
de huilende weerwolf
de klauw van de condor
en door het oog van de naald

kwamen ze aan
bij een zwarte poort
met een gouden halve maan
en het witte konijn
van hilde thuis
heeft hen opengedaan
en heeft ze gebracht
voor de marmeren troon
van de koningin van de nacht

hoe kom je verzeild in het huis van de schaduw
want je woont in het land waar papavers en zwaluwen zijn
bij het raam stond een paardje met zilveren manen
en het was of er sneeuw lag van licht
en ik voelde me klein
o koningin koningin van de nacht

toen zag ik een weg die door sterren verlicht was
en ik hoorde een stem die zei dat het mijn plicht was te gaan
de tijd was gebroken het uur had geslagen
en ik werd als een zeilschip ik voer uit de haven vandaan
o koningin koningin van de nacht

vertel me nu moeder waarom moest ik reizen
en wijs me de weg naar het licht in dit grijze paleis

want de wegen zijn donker en leiden naar nergens
maar nu voel ik: hier is ergens
het eind van de reis
o koningin koningin van de nacht

hilde hilde
kind van de mensen
kind van de aarde
kind van de dag
ik wist wie je was
en ik kende je wensen
die je bewaarde
tot je me zag

ik volgde je spoor
en ik baande je wegen
want ik was de pad
en het licht van merlijn
soms ging ik je voor
en dan kwam je me tegen
als elvira de elf
of het witte konijn

en nu ben je hier
en je vraagt naar de reden
hier is het antwoord
als je wacht
ik geef je een spiegel
van heel lang geleden
spiegel jezelf
en spiegel je zacht

de spiegel heeft nog nooit gelogen
kijk het licht komt uit m'n ogen
als een witte waterval
nieuwe ogen nieuwe oren
alles wordt opnieuw geboren
uit een beker van kristal
witte wolken witte paarden
en de hemel daalt op aarde
en je huis is overal

in alles om je heen als jij het wilt

jij bent één met alles om je heen
als jij het wilt
jij bent één met iedereen
als jij het wilt
jij bent één met alles om je heen
als jij het wilt
en je huis is overal
alles wordt opnieuw geboren
en je paardje heeft een hoorn
en je huis is het heelal
hilde hilde
hilde werd opnieuw geboren
de klok sloeg één in de toren
alles wordt opnieuw geboren
alles wordt opnieuw geboren

(met dank aan elly nieman en rikkert zuiderveld die dit sprookje schreven voor Maarten, Hilde, Mathilde en Alice)

PS. bosparabel 2002 'Moeder Aarde' (verwoord door Em.) die de groene boskrakers inspireert en kracht geeft?

Moeder aarde, het spijt me, ik zou je willen redden en beschermen voor altijd, maar ik ben slechts een klein deeltje van jouw prachtige geheel.
Wat kan ik doen als de industrie en de multinationals de macht hebben en sommige politici enkel aan geld en kiezers denken?
Ik respecteer je met heel mijn hart, is dat genoeg?
Waar moeten de dieren heen als straks het beton valt en de aarde wordt verkracht?
Waar moeten onze kinderen spelen als straks de industrie het laatste groen vergiftigt?
Waar kan ik dan nog heen als er straks geen bomen en vogels meer zijn?

Het is nog niet te laat, we kunnen de band nog herstellen, maar de tijd dringt!

Het boomvolkje. In de zomer voor 11 september zijn ze gekomen om 'anders te gaan leven'; sommigen zijn gebleven! Ze willen in de bossen wonen. Zijn de hippies teruggekomen? Of zijn het misschien autonomen, of separatisten of anti-globalisten?

Neen, het zijn protestmakers; noem ze maar boskrakers. Tenten en kampementen van hout en gekleurd plastic. Protest tegen plannen van beton en industrie. In het bos tussen de bomen aan de waterkant.

Met uitsterven bedreigd gaan ze toch door met hun strijd. Regen noch vrieskou kon hen deren; ze willen de graafmachines weren!

Koning AUTO, wat heb je toch gedaan?
Je vermoordt kinderen, voorbijgangers en dieren.
Onschuldige slachtoffers door je snelheid en roekeloosheid.
Je laat het laatste groen wijken voor je kille betonnen wegen.
Je vervuilt de lucht die ons zuurstof schenkt. Je veroorzaakt oorlog omwille van je brandstof.
Zouden we met z'n allen niet wat meer de fiets nemen?

Beton! Lelijk ding, wat sta je hier te doen?
Koud, kil, grijs en stenen! Of gaan we mee met de tijd?
Is koud, kil, grijs en stenen nu in misschien?
Waar zijn de kleuren, de spelende kinderen, de bomen en de vogels?
Waar is het leven?

Maar in het bos groeide het leven, alsook in de harten van de groene gordel mensen van Brugge en Ommeland. Ze bleven doorgaan; nog vele jaren en toen zag de burgemeester dat het goed was en zij stelde zich tevreden met haar concertgebouw lang geleden op 't Zand gebouwd...